

רע"פ 4909/18 - מאהר אבו אמחארב נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 4909/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: מאהר אבו אמחארב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ג 12507-03-18 שניתן ביום 10.6.2018 על ידי כב' הנשיא אברהם טל וכב' השופטות דנה מרשק מרום ונאוה בכור ובקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין

בשם המבקש: עו"ד אייל אביטל

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' הנשיא א' טל וכב' השופטות ד' מרשק מרום ו-נ' בכור) בעפ"ג 12507-03-18 מיום 10.6.2018, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (כב' השופט ה' אבו שחאדה) בת"פ 49093-07-15 מיום 6.2.2018.

1. המבקש הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של הסעה שלא כדין, שינוי זהות של רכב וקבלת רכב גנוב, שיוחסו לו בשני כתבי אישום שונים. על פי כתב האישום בת"פ 49093-07-15 המבקש נהג במיניבוס כשהוא אינו מחזיק ברישיון נהיגה מתאים, והסיע עשרה תושבי האזור שאין בידם אישור כניסה או שהייה כדן. בגין

עמוד 1

המתואר הורשע המערער בעבירה של הסעת שישה או יותר שוהים שלא כדין לפי סעיף 12א(ג1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (בנוסחו באותה עת, להלן: חוק הכניסה לישראל). על פי כתב האישום בת"פ 5568-01-16, המבקש קיבל לידיו רכב מאדם שזהותו אינה ידועה למשיבה, בידעו כי הרכב הושג בעבירה. בהמשך לכך, שינה המבקש את מספר השילדה המקורי של הרכב. בגין המתואר בכתב האישום השני הורשע המערער בעבירה של זיוף סימני זיהוי של רכב לפי סעיף 413ט לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ועבירה של קבלת רכב או חלקי רכב גנובים, לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

2. גזר הדין בשני ההליכים ניתן במאוחד ובגדרו הושתו על המבקש תשעה חודשי מאסר בפועל, חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, וקנס בסך 6,000 ש"ח או עשרה ימי מאסר תמורתו. לאחר שקבע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאירועים בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, עמד בית משפט השלום על כך שצירוף שני התיקים יחד אינו מאפשר להסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות ולכן יש להשית על המבקש מאסר מאחורי סורג ובריח.

3. המבקש לא השלים עם גזר הדין והגיש ערעור לבית המשפט המחוזי. בגדרי הערעור ביקש המבקש כי יוכן תסקיר שירות מבחן בעניינו, וטען, בין היתר, כי בית משפט השלום שגה משלא הורה על הכנת תסקיר, וזאת על אף שסנגורו באותה העת (שלא ייצג אותו בבית המשפט המחוזי), לא ביקש כי יערך תסקיר. בית משפט המחוזי דחה את הערעור, וקבע כי העונש שהושת על המבקש ראוי בנסיבות העניין. בתוך כך, נקבע כי סנגורו של המערער בבית משפט השלום "עשה הכל למען המערער" ואין בעובדה שלא הוכן תסקיר לפגוע בנתונים הרלוונטיים שעמדו בפני בית משפט השלום בעת גזירת העונש.

מכאן הבקשה שלפניי.

4. המבקש טען כי עניינו מעורר שאלה "אנושית מצפונית" המצדיקה מתן רשות ערעור, וזאת נוכח הנזק הרב שיסב לו ריצוי עונש מאסר בפועל בשל הקשיים הכלכליים מהם סובלת משפחתו. לטענתו, ראוי בנסיבות העניין כי ירצה עונש מאסר בעבודות שירות. עוד נטען כי עניינו של המבקש מעלה שאלות רוחביות בעניין הטלת עונש מאסר בפועל על נאשם בנסיבותיו של המבקש ובעניין הכנת תסקיר שירות מבחן בשלב הערעור.

5. דין הבקשה להידחות, משאינה עומדת באמות המידה המצומצמות שנקבעו לשם מתן רשות ערעור (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). חרף האצטלה העקרונית שעוטה המבקש על טענותיו, אלו אינן חורגות מעניינו הפרטני. אין חולק על חשיבותו של שירות המבחן בהליך הפלילי. אולם, כפי שמציין המבקש בעצמו - אין בדיון חובה לבקש תסקיר שירות מבחן לנאשם שמלאו לו 21 שנה בעת ביצוע העבירה, כבענייננו, והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט (רע"פ 8884/13 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 13 (11.6.2014); רע"פ 4628/17 אלטלאקה נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 (8.4.2018)).

6. כמו כן, לא מצאתי כי הנסיבות שמעלה המבקש מצדיקות את קבלת הבקשה משיקולי צדק. נסיבותיו האישיות של המבקש, כפי שהן מתוארות בבקשה, עמדו לפני הערכאות הקודמות, אשר לא מצאו באורח חיו "הנורמטיבי" של המבקש, ובעובדה כי הוא מכלכל את משפחתו כדי להביא לסטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בקביעה זו אין מקום להתערבות, בוודאי שלא ב"גלגול שלישי". יש לזכור, מבלי להפחית מחשיבותם של שיקולי

עמוד 2

השיקום, כי ישנם שיקולים נוספים שעומדים בפני בית המשפט בעת גזירת העונש, וביניהם שיקולי הרתעה, מניעה וגמול (ראו, למשל, רע"פ 3058/18 רחמילוב נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (23.4.2018)). זאת ועוד, עונשו של המערער אינו סוטה במידה ניכרת מהענישה הנוהגת לעבירה של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות (ראו, למשל, ע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' חמדי, בפסקה יא (4.8.2013); רע"פ 7726/13 נסאסרה נ' מדינת ישראל (8.1.2014)), כאשר בענייננו הורשע המערער גם בעבירות של זיוף סימני זיהוי של רכב וקבלת רכב גנוב, וכפי שציין בית משפט השלום, שיקלולן יחד אינו מאפשר הסתפקות במאסר שירוצה בעבודות שירות. עוד יוער, כי לאחר הגשת כתב האישום, הוחמר העונש הקבוע בסעיף 12א(ג)(א1) לחוק הכניסה לישראל לעבירה של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות משלוש לארבע שנות מאסר. אף שאין בכך כדי להשפיע על נסיבות העניין, יש בכך כדי ללמוד על החומרה שמייחס המחוקק לעבירה הנדונה.

7. סוף דבר, בקשת רשות הערעור נדחית. משכך, מתייתרת ההכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע. לפני משורת הדין, ועל מנת לאפשר למבקש מיון מוקדם, יידחה מועד התייצבותו לריצוי עונש המאסר ליום 29.7.2018. במועד זה יתייצב המבקש עד השעה 10:00, בבית המעצר הדרים, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשבידו תעודת זהות או דרכון, ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787377, או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ה בתמוז התשע"ח (8.7.2018).

שׁוֹפֵט